

Ferenc pápa X-üzenetei

Január 26: A szeretet a legnagyobb ajándék, és akkor kapjuk meg, amikor helyet adunk az Úrnak az imádságban, amikor befogadjuk őt átalakító igéjében és a megtört Kenyér alázatában.

INFORMÁCIÓK A HÉTRE

Január 29, hétfő, 7 óra: A Notre Dame rendért és iskolánkért

Január 30, kedd, 7 óra: Hálából

Január 31, szerda, Bosco Szent János áldozópap, 7 óra: A Mile család + tagjai

Február 1, csütörtök, 7 óra: Beteg gyógyulásáért

Február 2, péntek: A Hári család + tagjai

Február 3, szombat, 18 óra: Élő és + családtagok

Február 4, Évközi 5. vasárnap, 10 óra

Pénteken, február 2-án, a reggeli szentmisében lesz a gyertyaszentelés, amelyen megáldjuk a Testvérek gyertyáit. Nagy buzgósággal várunk mindenkit az ünnepi szentmisére!

A Szombathelyi Egyházmegye Pasztorális Irodája emailes pasztorális hírlevelére a hirdetőtáblán található kód segítségével lehet feliratkozni, vagy emailben a pasztoralis@martinus.hu címre küldött emailben.

A Házasság hete rendezvénysorozat zalaegerszegi eseményeire várják a házaspárokat. A részletek a hirdetőtáblán találhatóak.

Új élet Krisztusban kurzus indul Zalaegerszegen február végén. A pontos részletek a hirdetőtáblán és az újságosztalon levő szórólapokon találhatóak.

Kórházi beteglátogatók képzése is indul Zalaegerszegen. Ennek részletei a hirdetőtáblán találhatóak.

A szombathelyi Boldog Salkaházi Sára Technikum felvételt hirdet általános iskolásoknak a következő tanévre szociális és oktatási ágazaton. Oktatási ágazaton oktatási szakasszisztens és óvodai nevelő szakok indulnak. Szociális ágazaton többek között kisgyermekgondozó,-nevelő valamint szociális ápoló és gondozó szak indul. Bővebb felvilágosítás az iskola honlapján (bsst.martinus.hu) olvasható.

MINDSZENTY JÓZSEF ÁLTALÁNOS ISKOLA, GIMNÁZIUM ÉS KOLLÉGIUM – ISKOLALELKÉSZSÉG; SZENT KERESZT TEMPLOMIGAZGATÓSÁG – 8900 Zalaegerszeg, Zárda utca 25. • Email: mindszenty@martinus.hu • Honlap: mindszentyiskola.hu/iskolalelkeszseg • Facebook: [Iskolalelkeszseg](https://www.facebook.com/Iskolalelkeszseg), Zalaegerszeg • Instagram: [isklelkezeg](https://www.instagram.com/isklelkezeg)

Hírnök

2024. január 28.
Évközi 4. vasárnap

*Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium – Iskolalelkeszég
Szent Kereszt Templomigazgatóság*

Egy rákban elhunyt, fiatal olasz lány, aki felismerte a szenvedés értékét

Gyakran találkozunk azzal a gondolattal, hogy a szenvedés értelmetlen, céltalan, az eutanázia körüli társadalmi párbeszéd feléléskülésével ráadásul még inkább ez a szemléletmód erősödik meg. Sokszor még hívó emberként sem tudjuk meglátni a szenvedésben rejlő értéket, elfogadva, hogy a nehézségeket Isten valamilyen okból megengedi. Éppen ezért fontos, hogy megismerjük olyanok életét, akik példaként állhatnak előttünk. Ilyen példa Chiara Luce Badano, egy 18 éves korában elhunyt olasz lány, aki rákbetegségének kezelése során a fájdalomcsillapítást is visszautasította, és Jézussal való mély kapcsolatának köszönhetően élete végéig reményteljes, derűs maradt.

Chiara Badano szüleinek egyetlen, régóta várt gyermeke volt, aki édesapja 11 évnyi állhatatos imája után született meg 1971-ben, az olaszországi Sasellóban. A Chiara [= világos, tiszta, fényes, ragyogó] nevet kapta, és valóban tiszta és nyílt tekintetű, életvidám, okos, nagy akaraterővel rendelkező, sportos lány volt, akit édesanyja arra nevelt, hogy beszélgessen Jézussal, és mindig mondjon igent neki. Ő volt a tágabb család szeme fénye: szerető szülők, nagyszülők, nagynénik és nagybácsik vették körül, a baráti társaság középpontja volt. 9 éves korában ismerkedett meg a Fokolár Mozgalommal, melynek lelkesége magával ragadta, és szüleit is bevonta a közösségbe.

Iskolatársai sokszor csúfolták hite miatt, és a „nővér” becenevet adták neki, de Chiara ennek ellenére számos jó barátta tett szert, gyakran ült be velük kávézóba beszélgetni. Mindenkiel figyelmes és szeretetteljes volt,

a gyerekektől az idősökig, nem téve különbséget szegények és gazdagok között. 16 éves korában egyszer egy tenisz edzés során tapasztalta meg, hogy nincs minden rendben; egy ütés alkalmával nyilalló fájdalmat érzett karjában, ami később ismét visszatért. Aztán edzés nélkül is maradt a fájdalom, és az orvosi vizsgálatok során áttétes csonttrákot diagnosztizáltak szervezetében.

Édesanyja, Maria Teresa elmesélte, hogyan fogadta Chiara Luce, amikor az orvos a lány kérésére kendőzetlenül elmondta, hogy fájdalmas kezelések következnek, a kemoterápia miatt ki fog hullani a haja, és igazából semmi reményt nem látnak a gyógyulásra: *„Még ma is látom magam előtt, ahogy a kert felől érkezett, zöld kabátjába burkolózva. Földre szegezett tekintettel közeledett, mintha ott sem lenne, belépett a házba. Megkérdeztem, mi volt. Mire ő: »Most ne, most ne beszélj!« Ledőlt az ágyra, behunyt szemmel. Huszonöt perc telt el így. Úgy éreztem, belehalok, nem tudtam, mit csináljak. Az egyetlen mód, ahogy mellette tudtam lenni, az volt, hogy hallgattam, és vele szenvedtem. Igazi harc volt, amit Chiarának meg kellett vívnia. Aztán megfordult, és rám mosolygott: »Most már beszélhetsz.« Megtette. Újra kimondta az igent. És többé nem fordult vissza.»*

A lány édesanyja azt is elmesélte, hogyan ajánlott fel minden szenvedést Chiara. *„Dr. Bach a kemoterápia előtt azt mondta neki: »Figyelj, adok egy tanácsot, hogy ne kelljen szenvedned majd attól, hogy mindig egy csomó haj marad majd a kezeden. Ez tényleg szenvedés. Ha rám hallgatsz, már most levágatod nullásgéppel a hajad. Biztos, hogy nagyon fájdalmas lesz, de aztán többet nem törődsz vele.« A második kezelés utáni nap Chiara egy marok hajjal jött ki a fürdőszobából, és azt mondta: »Azt hittem, hogy később kezd majd hullani a hajam, de nem, nézd anya, már milyen sok kihullott. Anya, azt fogom tenni, amit dr. Bach tanácsolt.« Lementünk a sógornőmhöz, aki fodrász; levágta kopaszra a haját, ott volt az egész a földön, aztán feljöttünk, és a tükörbe nézett. »Tudod anya, minden hajtincsnél, ami a földre hullott, azt mondtam: Neked, Jézus.«*

Chiara csak egyszer kérdezte meg, miért van ez a fájdalom. Az első műtét után felkiáltott: *„Jézusom, miért?”* Néhány pillanat múlva magától válaszolt: *„Ha ezt akarod, Jézus, akkor én is ezt akarom”.* Mivel állapota nem javult, még erősebb terápiás kezelést kapott. Orvosa őszintén elmondta neki rendkívül súlyos állapotát, amit Chiara világosan megértett. Az orvost, vallomása szerint, nagyon meglepte az a lelkiület, amivel Chiara a betegségét, a kezelést és a fájdalmakat fogadta. A hányás, a vérzés és az egyéb következmények ellenére sem szűnt meg a látogatások sora, és amikor Chiarát barátai meglátogatták, velük együtt nevetett. Lassanként megszokottá vált, hogy Chiara betegszobája a családi ünnep légkörével fogadta a látogatókat.

Nem is kellett erősíteni Chiarát, furcsa módon éppen a barátai érezték azt, hogy ott benn feltöltődtek nála. Híre is ment ennek, és nemcsak a Fokoláre Mozgalom köreiből. Chiara fájdalmai annyira erősek voltak, hogy orvosai morfiummal akarták azokat enyhíteni, Chiara azonban visszautasította a fájdalomcsillapítást, mert nem akarta, hogy az elhomályosítsa az elméjét, másrészt azt mondta: *„nekem már csak ez a fájdalom maradt, amit fel tudok ajánlani, és a szívem, amivel még mindig tudok szeretni.”* A környezete elképedve tapasztalta, hogy a halálosan beteg tinédzser lány nyugalmat, békét, derűt tud sugározni maga körül. A kezelés, a terápia nem használt semmit. Levelet írt Chiara Lubichnak, a Fokoláre alapítójának, melyben közölte, hogy nem kér már több kemoterápiás kezelést:

„A további kezelésre egyedül csak Isten képes. Megszakították a kúrát, előjönnek a két operáció miatt a fájdalmaim, tehetetlenül fekszem az ágyban, már oldalra fordulni sem tudok, mégis ma este nagy öröm tölti el a szívem. Kicsinek érzem magam, az előttem álló út pedig nagyon meredek, közben fölerősödik bennem a fájdalom. De a Vőlegény maga az, aki értem jön.”

Chiara Luce összes megtakarított pénzét egy barátjának ajándékozta, aki Afrikába indult misszióba, betegágyán pedig jótékonyasági vásáron eladható apróságokat készített. Utolsó hónapjait ágyban töltötte otthon, sassellói családi házukban. Halála előtt arra kérte környezetét, hogy temetésén ne sírjanak miatta, hiszen Jézushoz megy azért, hogy egy új életet kezdjen. *„Ne sírjatok miattam, Jézushoz megyek! Nem akarom, hogy a temetésem az emberek sírjanak, inkább énekeljenek teli torokból!”* A temetési misére mennyasszonyi ruhát választott, és előkészítette az énekeket és a könyörgéseket. 1990 októberében, egy végigszenvedett éjszaka után költözött át a Mennyországba.

Utolsó szavai ezek voltak: *„Mama, légy boldog, mert én az vagyok! Szia!”*

Életrajzának híre gyorsan elterjedt világszerte, és sok gyümölcsöt hozott. 2010. szeptember 25-én XVI. Benedek pápa boldoggá avatta Chiarát. A sokat szenvedett és fiatalon elhunyt lány példakép lett egy olyan korban, amely a szenvedés misztériuma előtt egyre értetlenebbül áll. Életről bővebben a Mindenem megvan c. könyvben olvashatunk.

Boldog Chiara Luce, te csodálatos szeretettel szeretted Jézust. Betegséged és fájdalmaid során még nagyobb mosollyal ragyogtál. Imádkozz értem a mostani szükségemben, hogy megtapasztalhassam Jézus jelenlétét, és ugyanaz a mosoly legyen bennem, mint benned volt. Imádkozz értem, hogy mások megismerhessék Jézust rajtam keresztül, nehézségeim során is. Veled együtt mondom Istennek; „felajánlom minden szenvedésemet Jézusnak, mert minél inkább osztozni akarok az Ő szenvedésében a kereszten”. Boldog Chiara Luce, imádkozz értem! Ámen.